

IV действие, V картина

Стаята на Жумета. Виза Дойка.

Дойката.

Дей, господарко!.. Птичко! Ей, че си!
 Ко време е да ставам, годеничке!
 Дей, аголице! Любима! Сърнице!
 Какво, не чуваш ли? Или фалаш
 за здра седмица смя си, пиле,
 в предната да погушиш! Да, навърно
 разбраха си, че графът е решил
 таква игра да разиграе с тебе,
 че да не те остави да заспиш.
 Прости ми, боре! Тя така дълбоко
 заспа е — ще трябва да я будя!
 О, леви! Чујте ме, леви! Мая леви!
 Но по-добре да те събуди графът!
 В леглото да те спресне той — помисли?
 /Дръпва завесата./
 Какво тоблосена! И — като булка!
 Тя станала — и после пак заспала!
 Ще трябва непременно да те будя.
 О леви! Леви! Леви! — Помощ, помощ!
 Укрива Жумета! — О, беда!
 Защо съм се родила? — Дей, ракия!
 О господаро мой! О господарко!

/Виза госпожа Катюери./

Госпожа Катюери.

Какво криш ми така?

Дойката.

Ужасен ден!